

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

**The Study of Relationship between Self-Concept and Academic
Achievements among Students in Faculty of Education,
Silpakorn University**

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา
ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

รายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย จาก คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2550

เรื่อง : การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรินทร์ สังข์รักษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) แบบภาคตัดขวาง (Cross Sectional Study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะส่วนบุคคล มโนภาพแห่งตนในภาพรวมและจำแนกรายด้าน 2) ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล มโนภาพแห่งตน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปีการศึกษา 2550 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ใช้สอบถามนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ของแต่ละสาขาวิชา จำนวน 306 คน ข้อมูลที่ถูกเก็บรวบรวมจะทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่ามัธยฐาน ค่าสูงสุดและต่ำสุด รวมทั้งค่าพิสัย ส่วนการวิเคราะห์ทางสถิติเชิงอนุมาน จะใช้วิธีการทดสอบด้วยไคสแควร์ (Chi-Square) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลำดับที่ของสเปียร์แมน (Spearman Rank Test) รวมทั้งสมการถดถอยเส้นตรงแบบง่าย (Simple Linear Regression)

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับปานกลางและระดับสูง ใกล้เคียงกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ช่วงอายุระหว่าง 20-25 ปี รายได้ระดับพอเพียง มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ต่างจังหวัด สมาชิกครอบครัว 1-2 คน เป็นบุตรคนโต ศึกษาอยู่ระหว่างชั้นปีที่ 1 และ 2 และศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทยและจิตวิทยา แม้ว่าจะมีมโนภาพแห่งตนภาพรวมที่ระดับสูง แต่กลุ่มตัวอย่างจะมีมโนภาพรายด้านเกือบทุกด้านที่ระดับสูง ยกเว้นด้านการเรียนและกิจกรรมทั่วไปในมหาวิทยาลัยที่จะมีระดับต่ำสุด ด้านความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ตัวแปรคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ความพอเพียงของรายได้ ภูมิลำเนาเดิม ลำดับที่และจำนวนสมาชิกภายในครอบครัว ตัวแปรมโนภาพแห่งตน ได้แก่ มโนภาพแห่งตนภาพรวม ความสามารถทางร่างกาย ลักษณะทางกายภาพ ความสัมพันธ์กับเพื่อน ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ความสามารถในการอ่าน ความสามารถทางศึกษาศาสตร์ การเรียนและกิจกรรมทั่วไปในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($P \leq 0.05$) และสามารถสร้างสมการเส้นตรงถดถอยอย่างง่าย เพื่อทำนายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ได้ดังนี้ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน = 0.021 มโนภาพแห่งตนภาพรวม

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างลักษณะมโนภาพแห่งตนในทางบวกทุกด้าน การพัฒนาความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ นำไปใช้ในการคัดกรอง เพื่อเลือกนักศึกษาที่มีองค์ประกอบของมโนภาพแห่งตนรวมถึงบุคลิกภาพที่เหมาะสมเข้าเรียน สร้างความร่วมมือในลักษณะของ “บวร” คือ บ้าน วัด โรงเรียน

Title: The Study of Relationship between Self-Concept and Academic Achievements among Students
in Faculty of Education, Silpakorn University

Researcher: Assot.Prof. Dr. Narin Sangrugsa, Faculty of Education, Silpakorn University

Academic Year: 2007

Abstract

This cross sectional study was aimed to describe and analyze the student variables of academic achievements, personal characteristics, self-concept in its overall and dimensions, in addition to the relationship among them. Based on the stratified random sampling, the three hundred and sixth students who were studying at the first-fourth year levels in faculty of education, Silpakorn University, were chosen to questionnaires. The collected data then was described in numbers, percentage, mean, median, range, maximum and minimum values, and inferentially analyzed with Chi-square, Pearson Product Moment Correlation Coefficient, Spearman Rank Correlation Coefficient and Simple regression linear statistic technique at significant level $\alpha = 0.05$.

From the results, 49.0% of the respondents had their academic achievements at high level. By largely they were female and had their age between 20-25 years old, enough income. They came from many provinces and were firstborn child and had 1-2 family members. They were studying at the first-second year levels and in the Thai language and the psychological subjects. Their overall self-concept and almost all of its dimensions were evaluated at the high level except to the dimension of learning and general activities in the university which had both of the low and high levels at the slight different proportions. The personal characteristics (sex, income, residences, family members and birth ranking) and the self-concept (overall, physical abilities, physical appearance, friend relation, parent relation, reading abilities, educational abilities, and learning and general activities in the university) were significantly associated with the academic achievements ($P \leq 0.05$). The simple regression linear was constructed to predict the relationship between the two variables as follows:

The academic achievements = 0.021 the overall self-concept

As for the recommendations, the researchers suggest that the university must manipulate the guidelines for arrangement in activities which can formulate all of the positive self-concepts happened in the students. The students must be developed for their creative thinking and involvements in the university activities. Furthermore the self-concept test must be developed to screen and admit the applicants whom have their suitable characteristics for studying in this faculty. Finally the development of self-concept must be established and mobilized under the involvements among the three stakeholders namely family, religious and educational institutions.